

Miros, Tango Triste

słowa: Edward Stachura

muzyka: Jerzy Satanowski

To było tak, jak, zaćmienie słońca w sercu:

Przestała naraz widzieć mnie;

To było tak, jak trzęsienie ziemi w Peru:

Przestała naraz słyszeć mnie;

To było tak

Jak o latarnię morską

Rozbiją się wędrowny ptak

W najgłębszą ciemność strącią

Tango - żałobny śpiew jak po szarańczy

Tango - to smutna myśl , ktąoacute;rą się tańczy

Z kulą u nogi przeklętej pamęci

Z nożem, co w plecach aż do rękojeści

Z obłędem, co w oczach się nie mieści

Niech będzie tak, że zaćmienie zawsze będzie:

Nie wyjdzie słońce dla mnie już:

Niech będzie tak, że trzęsienie ziemi wszędzie:

Zaginął wszędzie po mnie słuch;

Niech będzie tak

Bo ja nie żyję wcale

Bo duchem ptaka stał się ptak

W najgłębszej nocy tańczę do czarnego dnia

Tango - żałobny śpiew jak po szarańczy

Tango - to smutna myśl , ktąoacute;rą się tańczy

Z kulą u nogi przeklętej pamęci

Z nożem, co w plecach aż do rękojeści

Z obłędem, co w oczach się nie mieści